

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

**KLAGE FRA A, PÅ DOMMERFULLMEKTIG B, X TINGRETT.
SAK NR 06/04.**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 8. mars 2004 truffet vedtak i ovennevnte sak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer: Anne Lise Rønneberg, leder, Jon Høyland, Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg.

Ved brev av 17. januar 2004 har A, innsendt klage på dommerfullmektig B, X tingrett. Ved brev 2. februar 2004 har tilsynsutvalgets sekretariat varslet klager om at klagen vil bli vurdert avvist, idet den synes å gjelde misnøye med dommerfullmektigens rettsavgjørelser. Dommerfullmektig B og sorenskriveren i X tingrett er samtidig orientert om klagen.

Ved nytt brev av 4. februar 2004 fremhever klageren at klagen ikke gjelder rettsavgjørelse, og han ber om at saken bringes inn for tilsynsutvalget.

Innledningsvis skriver klageren følgende:

”Med denne klagen innklages B inn for tilsynsrådet for dommere for dokumentforfalskning og utelatelse av vital informasjon.

Jeg vil her vise til dom fra X tingrett ----- hvor B ble tildelt denne sak i siste liten.

Først vil jeg få frem at det å få tildelt en lærling (dommerfullmektig) faktisk er under min verdighet i utgangspunktet, dernest er det også besynderlig at hr. B i det hele tatt kan tildeles straffesaker når han egentlig er/vil spesialisere seg i avgifter, da han var advokatfullmektig hos advokatfirmaet Z i Taxavd., noe som også tilsier at han da burde ta saker han er kompetent til.

For det andre så er det meste av hva som er fakta og vital informasjon i dommen utelatt – bevisst (planlagt handling fra B sin side).

Det er ikke nevnt med ett ord hva min forsvarer har sagt og det som står om meg medfører heller ikke riktighet og det medfører heller ikke riktig slik denne fremstillingen er framlagt.

På side 3 står det at banken urettmessig tok kr 936 000,- og at dette var grunnen til konkurs, dette er ikke riktig, banken tok 2,3 millioner og det var årsaken til konkursen, kombinert med bankens råd til meg at jeg måtte kjøpe inn dyrere fly enn hva jeg hadd ei min kontrakt med Spanair (som banken mente var risikofyllt), denne logikken faller på sin egen grunn for visst banken mente kr 600 000,- var for stor risiko, hvorfor sendte de da 1,3 millioner på min konto i stedet?

I andre avsnitt på samme side står det: ” i brevet fra banken ble vises det til at to forskjellige advokater repr. tiltalte og at de hadde fått tilstrekkelige dokumenter”, dette er bare tull for det er jo slik at vi som SAKSØKER må vurdere hva som er nok til å saksøke banken, og saksøkte

vil nok alltid hevde at vi har fått ”nok”, men det er vel kanskje over B viten når han skriver slik?

Når vi som saksøker i et sivilt søksmål saksøker en part er vi avhengig av å kunne levere inn en solid og dokumentert stevning slik at saksøker allerede der forstår at vi mener alvorlig og har noe på disse, og at det kan da være mulighet for forlik.

Skulle man sende litt etter litt inn til retten ville denne muligheten ikke være til stede.

På samme side nederst står det at jeg er enig i at de brev jeg har mottatt fra banken inntil oktober 2002 var OK, det er ikke korrekt. Tvertom har jeg og mine advokater gitt uttrykkelig beskjed til banken at VI må vurdere hva VI mener er tilstrekkelig.

I dommen heter det seg at siden konen til fornærmede ble truet må dette få konsekvenser, sannheten er at konen aldri er verken blitt blandet inn i saken, brev til fornærmede er stilet til han både på konvolutten og i brevet inne, konen har ikke blitt nevnt med ett ord, på tross av dette blir ikke dette nevnt med ett eneste ord i dommen.

Det blir heller ikke nevnt ett eneste ord om at jeg har blitt hengt ut i over 30 helsider i BT i år 2000 nettopp pga. av bank Y, og det er i seg selv formildende omstendigheter i en uttelling i en dom.

Det står på side 4 at det for retten er bevist at banken ikke har prøvd å trenere saken slik at jeg ikke kunne stevne disse.

.....”

Klageren fortsetter deretter å rette angrep mot dommerfullmektigen som ”dum eller døv”. Han redegjør videre for sitt syn på den nevnte banken og redegjør for hvorledes diverse advokater har bistått ham. Klager viser til at han har seks sivile saker gående i rettsapparatet, og fremhever sammenhengen mellom disse samtidig som han retter diverse angrep på bank Y. Han avslutter med følgende:

”B har derfor selv forfattet sin egen beretning om hva han syntes passer han best, uavhengig av hva som er fakta i saken.

Dette er helt vanlig i X tingrett, men denne praksis må settes en stopper for, jeg vil for ordens skyld gjøre oppmerksom på at dersom saken ikke blir gjort noe med i tilsynsrådet vil saken ble oversendt Justisdepartementet som personalsak, det vil også gjelde person i selve tilsynsrådet.”

I brev 4. februar 2004 skriver klageren videre bl.a. følgende:

”Klagen gjelder hvorvidt B er partisk i sin jobb eller ei, når han fjerner alt i en dom som er fakta eller sannheten.

Derimot har vi i vår anke til Y lagmannsrett tatt med alt som B ikke har tatt med i sin dom, anken er på 3 sider.

Når en dommer fjerner alt hva en forsvarer sier og alt jeg sier i en sak er man ikke upartisk slik domstolloven KREVER av en dommer, det pussige er at hva aktor sier pussig nok kommer med i en dom, er man da partisk eller upartisk?

Kanskje dere burde begynne med å lese hva dommene inneholder og gjerne sjekke opp med motparten?

Jeg har bare tatt med hva dommen sier å supplert med hva som egentlig er fakta.....”

I nytt brev 1. mars 2004 oversender klager kopi av anke til Y lagmannsrett i anledning straffedommen mot ham i X tingrett. Klager skriver følgende:

” I denne samtale er IKKE overprøving noe tema for oss, det jeg vil ha ett svar på i denne sak er om man som dommer bare fritt kan utelukke fakta og vitneforklaring og uttalelser fra forsvarer i en dom som man vil?

Man blir jo partisk i en sak dersom man kun fremholder EN part. Etter domstoloven skal en dommer og en dom være UPARTISK.

På denne bakgrunn er det aktuelt å få svar på slik at en evt. kan få gjenopptatt saken i tingretten.”

Tilsynsutvalget bemerker følgende:

Tilsynsutvalget for dommere kan som utgangspunkt behandle klager og treffe vedtak dersom det anføres at en dommer forsettlig eller uaktsomt har overtrådt de plikter stillingen medfører, eller for øvrig har opptrådt i strid med god dommerskikk, jf domstoloven § 236 første ledd.

Imidlertid gjelder det visse unntak fra denne myndigheten. Et viktig unntak er bestemmelsen i domstoloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig. Dette betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for kjæremål eller anke til høyere domstol, kan tilsynsutvalget ikke vurdere dette. Det er uten betydning om anke/kjæremål er anvendt eller ikke. I nærværende sak fremgår det for øvrig at den dom som er avsagt av dommerfullmektig B er anket til lagmannsretten.

Når klageren i sitt siste skriv anfører at utvalget ”burde begynne med å lese hva dommene inneholder og gjerne sjekke opp med motparten”, ber han utvalget gjøre nettopp det som utvalget ikke har kompetanse til, når det anføres at en dom er gal, og det foretas en oppregning av alle de saksbehandlingsfeil klageren mener at dommerfullmektigen har begått. Påstander om at dommeren har vært partisk i sin utvelgelse av hvilket faktum dommeren bygger på, og at dommeren har sett bort fra bestemte fakta og vitneforklaringer m.v., er forhold som må tas opp med ankeinstansen. Alt som anføres i klagen er relatert til det *klager* mener er galt med dommen og dommerfullmektigens dømmekraft og saksbehandling i relasjon til rettsavgjørelsen. Dette er nettopp forhold som må overlates til en ankeinstans. Tilsynsutvalget er ikke etablert for å overprøve om avsagte dommer eller andre rettsavgjørelser er riktige eller gale, og da heller ikke om vedkommende dommer har bygget på et riktig faktisk eller rettslig grunnlag. Det ligger dermed også utenfor tilsynsutvalgets kompetanse å avgi uttalelser som skal kunne skaffe eventuelt grunnlag for gjenopptagelse av en sak.

Klageren er med andre ord henvist til å avvende utfallet av lagmannsrettens behandling av anken. Uansett hva resultatet måtte blir, kan tilsynsutvalget ikke overprøve dette.

Etter dette har Tilsynsutvalget for dommere fattet slikt enstemmig

vedtak:

A`s klage avvises.

* * * * *

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe vedtaket inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstoloven § 239.

Kopi av dette vedtak sendes sorenskriveren i X tingrett til orientering.